

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2009 v Bratislave o európskom zatýkacom rozkaze, prerokoval sťažnosť V. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. apríla 2009, sp. zn. 5 Ntc 1/09 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť V. N. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. apríla 2009 predsedníčka senátu podľa § 17 ods. 1 veta tretia zákona číslo 403/2004 Z. z. rozhodla o vzatí V. N. do väzby s tým, že lehota trvania jej väzby sa počíta od okamihu obmedzenia jej osobnej slobody dňa 20. apríla 2009 od 11,00 hod. a táto sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Nitre (§ 76 odsek 10 Trestného poriadku).

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v lehote 48 hodín od dodania zadržanej osoby krajským prokurátorom rozhodol o jeho návrhu v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 vety tretej zákona číslo 403/2004 Z. z., pretože sú dané také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu a následne eventuálnemu výkonu trestu. V. N. je osobou, na ktorú bol dňa 20. júla 2005 vydaný Európsky zatýkací rozkaz Krajským súdom pre trestné veci vo Viedni pod číslom 292 UR 104/05W, a to pre dôvodné podozrenie zo spáchania skutku, ktorý je trestným činom lúpeže podľa § 142 Trestného zákona Rakúskej republiky, a spáchanie ktorého predmetný Trestný zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na desať rokov. V. N. bola zadržaná dňa 20. apríla 2009 o 11,00 hod. a o jej zadržaní bola spísaná zápisnica na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Nových Zámkoch. V osobe

V. N. sa jedná o jedinca, ktorý bol v minulosti viackrát súdne trestaný na území viacerých štátov Európskej únie, z jej výsluchu vyplýva, že sa v posledných rokoch pohybuje po celej Európe, pričom z odpisu z registra trestov je zrejmé, že v európskom priestore pácha trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené okolnosti existuje podľa názoru krajského súdu dôvodná obava, že daného trestného stíhania sa môže vyhýbať formou úteku.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť V. N., avšak bližšie ju písomne nezdôvodnila. Z obsahu jej výsluchu pred predsedníčkou senátu Krajského súdu v Nitre je však možné zistiť, že z trestnej činnosti, ktorá sa jej kladie za vinu na území Rakúskej republiky sa necíti byť vinnou. Navyiac uviedla, že prestane cestovať po území Európy a bude sa zdržiavať v mieste svojho trvalého bydliska, čím bude k dispozícii orgánom trestného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal na podklade podanej sťažnosti napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť V. N. nie je dôvodná.

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Nitre konala o návrhu prokurátora na vzatie do väzby v lehotách a z dôvodov uvedených v zákone o európskom zatýkacom rozkaze a v tomto smere jej postupu nemožno nič vytknúť. Svoje rozhodnutie aj náležitým a podrobným spôsobom zdôvodnila, pričom na toto odôvodnenie najvyšší súd poukazuje a v celom rozsahu si ho osvojuje. Skutočnosť, že sa osoba, zadržaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu cíti byť nevinnou, nie je právne relevantná, pretože súdom Slovenskej republiky neprináleží posudzovať rozhodnutia cudzozemských súdov z tohto pohľadu.

K predmetnej problematike je snáď potrebné dodať len toľko, že skutočne existujú konkrétne tzv. útekové dôvody väzby trestne stíhanej V. N. v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože táto sa nekontrolovane pohybovala po území Európskej únie a pre justičné orgány Rakúskej republiky je od roku 2005 pre potreby trestného stíhania nedosažiteľná. Pritom navyiac (ako to vyplýva z odpisu z registra trestov) opakovane páchala trestnú činnosť, za ktorú bola v minulosti už osemkrát súdne trestaná (na územiach Slovenskej republiky, Nemecka i Dánska), takže je dôvodné (a to bez ohľadu na obsah návrhu

krajského prokurátora) uviesť, že eventuálne sú dané aj tzv. predstižné, resp. pokračovacie dôvody jej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť V. N. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. mája 2009

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová